

AVUI ES COMPLEIXEN AQUESTES PARAULES

per CATALINA TERRATS I OLIVER,
monja de Sant Pere de les Puel·les

L'Evangelí d'avui ens interpel·la profundament, com sempre que obrim el cor per acollir la paraula de salvació que Jesús ens adreça a cadascun de nosaltres.

Jesús es presenta com el que és: un profeta ple de l'Esperit que se sap enviat a proclamar al món, amb les paraules profètiques d'Isaïes, la bona nova de l'amor de Déu. Un amor que és consol pels pobres, llibertat pels empresonats, llum per els cecs, justícia per els oprimits i un temps nou, on tothom podrà experimentar el perdó i l'amor gratuït de Déu. És a dir, Jesús ve a portar llum, consol, perdó a tots els qui en tenen necessitat.

«Això que avui sentiu contar de mi, els diu, és el compliment d'aquestes Escriptures». Mireu el que està passant al meu voltant! Els pobres recobren l'esperança, molta gent encegada obre els ulls a la llum de la veritat, els oprimits sota el pes del pecat, de la por, de la injustícia, se senten alliberats, tothom pot sentir prop seu l'amor alliberador i la tendresa de Déu.

Aquestes paraules no són les que volien escoltar la gent de Natzaret ¿un Messies que ve a portar la bona nova a tots els desvalguts de la terra? De fet, tota la vida de Jesús va ser i és encara avui un signe de contradicció. Les seves paraules susciten admiració i rebuig. No és fàcil copsar el seu messianisme, quan es tenen unes idees preconcebudes i tancades sobre Déu i de com voldrien que fos el seu Regne.

Jesús va escollir el camí de l'amor, del perdó, de la justícia, de la bondat i no el deixarà fins que morirà a la creu. Era massa humà per poder ser reconegut com a Messies. Els de Natzaret l'havien vist córrer pels seus carrers de petit, treballar de fuster amb el seu pare, i no són capaços d'obrir-se davant d'una realitat que els sobrepassa; no són capaços de captar el diví que hi ha en aquell home; d'entendre que el Regne que Ell fa present en el món té unes dimensions molt més grans que el messianisme del poble d'Israel. Per això Jesús passa de llarg entremig d'ells i es queden sols. Aquest rebuig és el que trobarà més endavant per part dels dirigents del poble jueu, i que finalment el portarà a la mort. Una mort que ha donat Vida tota la humanitat. El rebuig de Jesús s'ha anat reproduint en molts cristians que han seguit amb fidelitat el seu camí.

Déu continua parlant-nos avui a través de l'Escriptura, dels que tenim a la vora, del testimoni de moltes persones que ofereixen la seva vida per defensar causes justes, o al servei dels més pobres i marginats. L'Esperit no té fronteres, només cal que li obrim el cor, l'escoltem i ens decidim a seguir, com Jesús, el camí de l'amor.